EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON

Brüssel 17.7.2007
KOM(2007) 398 lõplik

KOMISJONI 24. AASTAARUANNE

ÜHENDUSE ÕIGUSE KOHALDAMISE JÄRELEVALVE (2006)

[SEK(2007) 975]
[SEK(2007) 976]

KOMISJONI 24. AASTAARUANNE

ÜHENDUSE ÕIGUSE KOHALDAMISE JÄRELEVALVE
(2006)

Komisjon koostab igal aastal Euroopa Parlamendi (9. veebruari 1983. aasta resolutsioon) ja liikmesriikide (7. veebruari 1992. aasta Maastrichti lepingu deklaratsiooni nr 19 punkt 2) taotluse alusel aruande ühenduse õiguse kohaldamise järelevalve kohta. Aruanne koostatakse ka Euroopa Ülemkogu ja Euroopa Liidu Nõukogu eri tegevusvaldkondadega seotud taotluste alusel.

1. SISSEJUHATUS

Et komisjonil on aluslepingute täitmise järelevalve ainupädevus, on tema ülesanne tagada ühenduse õiguse ühtne kohaldamine liikmesriikides ja teostada selle järelevalvet vastavalt EÜ asutamislepingu artiklile 211. Kui liikmesriik on vastu võtnud õigusnorme, millega eiratakse ühenduse õiguse aluspõhimõtteid, või kui liikmesriik on jätkanud selliste normide järgimist, võib komisjon EÜ asutamislepingu artikli 226 alusel liikmesriigi kohtusse anda.

Komisjoni 2001. aasta valges raamatus Euroopa avaliku halduse kohta[1] rõhutatakse, et ühenduse õiguse kohaldamise eest vastutavad eelkõige liikmesriikide haldus- ja õigusasutused. Rikkumismenetluste põhieesmärk on innustada liikmesriike kohaldama ühenduse õigust vabatahtlikult ja võimalikult kiiresti. Komisjon on probleemide lahendamiseks võtnud kasutusele lisa- ja alternatiivseid meetodeid ning selle kaudu tihendanud koostööd liikmesriikidega.

24. aastaaruanne koos lisadega, milleks on talituste töödokumendid – komisjoni talituste dokumendid (SEK(2007) 975) ja statistikalisad (SEK(2007) 976) –, kujutab endast komisjoni kokkuvõtet ühenduse õiguse kohaldamise järelevalvest 2006. aastal

2. LIIDU LAIENEMINE JA DIREKTIIVIDE ÜLEVÕTMISE MEETMETEST TEATAMINE

2006. aastal toimusid viimased ettevalmistused liidu laienemiseks Bulgaaria ja Rumeenia võrra. Et täita oma kohustust esitada eelteateid *acquis communautaire'*i kuuluvate direktiivide kohta, kasutasid mõlemad riigid ühtset elektroonilist süsteemi direktiivide ülevõtmise riiklikest meetmetest teatamiseks.

Nüüdseks teatavad kõik 27 liikmesriiki direktiivide ülevõtmise siseriiklikest meetmetest elektroonilise süsteemi kaudu.

Ülevõtmise meetmete teatamise keskmine määr oli 25 liikmesriigis 2006. aasta jaanuaris 98,93 %. 2006. aasta lõpuks oli see 99,06 %[2].

3. RIKKUMISMENETLUSED

Komisjoni algatatud rikkumismenetluste üldarv vähenes pisut: 2 653 menetluselt 2005. aastal 2 518 menetlusele 2006. aastal. 2006. aasta 31. detsembri seisuga oli 2 518 registreeritud juhtumist menetluses 1 642. Ka registreeritud kaebuste arv vähenes 2005. aasta 1 154 kaebusega võrreldes veidi – 1 049-le. 2006. aastal tuvastati ligikaudu 41,7 % rikkumistest kaebuste alusel. Komisjoni enda uurimiste põhjal algatatud menetluste hulk suurenes 433 menetluselt 2005. aastal 565 menetluseni 2006. aastal (24 %) 25 liikmesriigi kohta.

25 liikmesriigi peale kokku on ülevõtmise meetmetest teatamata jätmise tõttu algatatud menetluste hulk võrreldes 2005. aastaga vähenenud 16 % – 1 079 menetluselt 904 menetlusele. Seda võib osaliselt seletada kahe asjaoluga: 1) direktiivide arv, mille ülevõtmise tähtaeg lõppes aasta jooksul, vähenes võrreldes 2005. aastaga 123-lt 108-le, ning 2) liikmesriigid on ülevõtmisest teatanud õigeaegsemalt.

Rikkumisjuhtumite menetlemise aeg kõikide menetluste puhul ajavahemikus 1999–2005 alates rikkumise registreerimisest nimetatud ajavahemikus kuni hetkeni, mil EÜ

---

1 Valge raamat – Euroopa avalik haldus (KOM(2001)428).

2 Vt üksikasjalikke andmeid liikmesriikide kohta peasekretariaadi koduleheküljel EUROPA veebilehel: http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/droit_com/index_fr.htm#transpositions

asutamislepingu artikli 226 kohaselt saadetakse välja kiri pöördumisega Euroopa Kohtu poole, on võrreldes ajavahemiku 1999–2002 keskmise 24 kuuga langenud 20,5 kuule. Kui võtta arvesse ainult neid rikkumisi, mille aluseks on põhjendatud kaebus, ja neid, mille uurimise on algatanud komisjoni enda talitused, on vastav keskmine menetlemise aeg võrreldes 35 kuuga ajavahemikus 1999–2002 langenud 28 kuule. Nende rikkumiste puhul, mille aluseks on riiklikest direktiivide ülevõtmise meetmetest teatamata jätmine, oli keskmine aeg võrreldes 15 kuuga ajavahemikus 1999–2002 langenud 14,5 kuule.

Komisjoni 12. detsembri 2005. aasta läbivaadatud teatise SEK(2005)1658, mis käsitleb EÜ asutamislepingu artikli 228 kohaldamist, vastuvõtmise tulemusel kontrollitakse rikkumisi, mille puhul Euroopa Kohtu otsust pole jätkuvalt täidetud, nüüd tihedamini. 2006. aasta lõpu poole võib artikli 228 alusel kohtusse antud juhtumite puhul täheldada teatavat kasvutrendi. Teistkordselt anti kohtusse kümme juhtumit, millest kaks võeti tagasi pärast nõutavate ülevõtmise meetmete kohta teate saamist.

4. KOMISJONI TEATISE KOM(2002)725 (ÜHENDUSE ÕIGUSAKTIDE RAKENDAMISE PAREMA JÄRELEVALVE KOHTA) RAKENDAMINE

Komisjon jätkas teatise rakendamist, kiirendades rikkumistega seotud andmete analüüsi ja andmetöötlust ning järgides suhtluses kaebuse esitajatega rangelt heade haldustavade eeskirja. Komisjon jälgis liikmesriikide võimalikke rikkumisi, keskendudes jätkuvalt direktiivide hilise ülevõtmise jälgimisele ning pöörates erilist tähelepanu Euroopa Kohtu otsuste täitmisele. Jätkuvalt kombineeriti niisuguseid meetmeid nagu eksperdirühmade kasutamine, kahepoolsed kohtumised ja kontaktid, valdkondlikud pakettkohtumised, osalemine koolitustel, teavitus- ja läbipaistvuse edendamise kampaaniad ning samuti ühinemiseelse järelevalvega seotud kontaktid. Samaaegselt jätkas komisjon selles valdkonnas poliitika läbivaatamist, võttes arvesse 2006. aasta mais parema õigusloome paketis vastu võetud parlamendi resolutsiooni 21. ja 22. aruande kohta. Läbivaatamise peamised valdkonnad nimetati 2006. aasta novembris komisjoni parema õigusloome strateegilise ülevaate dokumendis,[3] milles teatati ka, et 2007. aastal võetakse vastu uus teatis. Teatises kinnitatakse komisjoni hinnang praeguse seisukoha kohta ning määratletakse tulevikus rakendatav poliitika.

5. EUROOPA PARLAMENDILE ESITATUD PETITSIOONIDEGA SEOTUD RIKKUMISED

Euroopa Parlamendile esitatud petitsioonid on ühenduse õiguse rikkumiste puhul väärtuslik teabeallikas. Sageli esitatakse koos petitsiooniga ka kaebus komisjonile ning komisjon uurib petitsiooni aluseks olevaid fakte rikkumismenetluse raames.

Kõige rohkem petitsioone esitati keskkonnakaitse ja siseturu valdkondades.

Keskkonnakaitse valdkonnas on petitsioonid erilise tähtsusega, kuna komisjonil pole uurimisvolitusi, et kontrollida EÜ õiguse praktilist rakendamist kohapeal.

Siseturuga seoses olid petitsioonides jätkuvalt eriti tähtsal kohal kaks valdkonda. Diplomite tunnustamise valdkonnas leidis kinnitust kvalifitseeritud töötajate puhul pigem kutsealase kui akadeemilise tunnustamise eeskirjade kohaldamine. Avalike hangete valdkonnas tõstatas jätkuvalt olulisi küsimusi Valencias kohaldatavate linnapiirkondade arendamise eeskirjade problemaatika.

Muudes küsimustes, nagu näiteks kodanike probleemid ELi välispiiridel või käibemaksutagastus, esitati vähem petitsioone.

---

[3] KOM(2006)689.

6. OLULISEMAD SUUNDUMUSED KOMISJONI TEGEVUSVALDKONDADE LÕIKES

Järgnevalt kirjeldatakse olulisemaid suundumusi valdkondade kaupa.

Põllumajandusvaldkonnas keskenduti kahele peamisele eesmärgile: põllumajandustoodete vaba liikumise takistuste kõrvaldamisele ning põllumajandust reguleerivate õigusaktide tõhusa ja korrektse kohaldamise tagamisele. Võeti meetmeid põllumajandustoodete vaba liikumise traditsiooniliste takistuste kõrvaldamiseks.

Samuti tuletas komisjon liikmesriikidele meelde kohustust esitada aastaaruanded kõikide põllumajandusvaldkonnas antavate riigitoetuste kohta ning võeti ka meetmeid Euroopa Kohtu kõnealust valdkonda käsitleva otsuse täitmise tagamiseks.

Konkurentsipoliitika valdkonnas oli 2006. aasta prioriteet elektronside õigusraamistikku kuuluva konkurentsidirektiivi ja läbipaistvusdirektiivi ülevõtmise järelevalve. Samuti kontrollis komisjon mitmeid oletatavaid rikkumisi, mis on seotud EÜ asutamislepingu artikliga 86 (koostoimes artikliga 82) ja artikliga 31, ning uuris ühinemismääruse artikli 21 alusel tehtud komisjoni otsuse täitmatajätmist.

Haridus- ja kultuurivaldkonnas on endiselt takistusi tudengite vabale liikumisele ELi piires. Et ELi pädevus on selles valdkonnas piiratud, ei ole kõnealused liikuvust piiravad takistused ühenduse õiguse rikkumised. Akadeemilise tunnustamise valdkonnas saab EL sekkuda üksnes rahvuse alusel diskrimineerimisega seotud juhtudel. Sageli on takistused administratiivset laadi, näiteks on need seotud tunnustamise menetluse kulude või kestusega. Selliseid juhtumeid jälgitakse hoolikalt, kuna need mõjutavad üliõpilaste vaba liikumist. 2006. aastal algatati kaks rikkumismenetlust. Esimese puhul muutis asjaomane liikmesriik (Kreeka) pärast põhjendatud arvamuse saamist oma õigusakte. Teise, Portugaliga seotud menetluse raames edastati põhjendatud arvamus 2007. aasta alguses.

Haridusele juurdepääsu tagamise valdkonnas, kus rahvuse alusel diskrimineerimise keeldu kohaldatakse, ilmnes 2006. aastal teinegi probleem, mis tuleneb haridussüsteemide erinevast korraldusest liikmesriikides. Tänu võrdse kohtlemise põhimõtte kohaldamisele kasvas Austria ja Belgia kõrgharidussüsteemis ELi üliõpilaste osakaal oluliselt, kuna nendes liikmesriikides pakutakse oma kodanikele tasuta kõrgharidust, samas kui naaberriikides (Saksamaal ja Prantsusmaal) rakendatakse teatavatel erialadel rangelt *numerus clausus´*t. Seetõttu kehtestasid Austria ja Belgia oma ülikoolides mittekodanike vastuvõtu suhtes diskrimineerivad kvoodisüsteemid. Niisugust erinevat kohtlemist võiks lubada üksnes juhul, kui see põhineks asjaomaste isikute rahvusest sõltumatutel objektiivsetel kaalutlustel, mis on riiklike sätete õigustatud eesmärgi saavutamiseks proportsionaalne, seda aga pole seni tõestatud. Kõnealused juhtumid on seoses kõrghariduse valdkonnas vaba liikumise ja võrdse kohtlemise tagamisega nii õiguslikult kui ka poliitiliselt olulised.

Tööhõive valdkonnas hõlmavad rikkumised kõiki 2002. aasta teatises sätestatud prioriteetseid kriteeriume.

Osa juhtumeid on seotud sotsiaalkindlustust ja tööjõu vaba liikumist käsitlevate EÜ asutamislepingu sätete ja/või teiseste õigusaktide (st määruste sätete) väära kohaldamisega. Tööõiguse, -tervishoiu ja -ohutuse ning mittediskrimineerimise valdkonnas (EÜ asutamislepingu endise artikli 13 alusel vastu võetud direktiivid, mille ülevõtmise tähtaeg lõppes 2003. aastal) esinevad rikkumised on aga enamasti seotud direktiivide ülevõtmiseks vajalikest riiklikest meetmetest mitteteatamisega ja nende meetmete väära ülevõtmisega. Meeste ja naiste võrdse kohtlemise valdkonnas algatatud rikkumismenetlused on peamiselt seotud mittevastavusega (enamasti on need algatatud individuaalsete kaebuste, kirjalike küsimuste või petitsioonide alusel). Kõigis valdkondades tagati vajaduse korral süstemaatiline järelevalve juhtudel, kui liikmesriik ei täitnud Euroopa Kohtu otsust.

Seoses võõrtöötajate vaba liikumist ja sellega seotud samalaadseid küsimusi käsitlevate ühinemislepingute üleminekusätetes sisalduvate kaitseklauslite kasutamisega vanades ja uutes liikmesriikides uuriti asjakohaseid riiklikke õigusakte.

Tööstus- ja ettevõtlusvaldkonnas on peamiseks eesmärgiks kaupade siseturu tagamine.

Samaaegselt olemasolevate õigusaktide täitmise tagamisega EÜ asutamislepingu artiklite 226 ja 228 alusel algatatud rikkumismenetluste abil jätkas komisjon ennetavate meetmete tugevdamist direktiivi 98/34/EÜ kaudu, tõlgendades paljude õigusaktide eelnõusid ja andes nende kohta suuniseid. Liikmesriikidega direktiivide ülevõtmise valdkonnas tehtava koostöö valdkonnas võeti teisigi uusi meetmeid.

Rikkumismenetluste läbiviimisel pöörati põhitähelepanu juhtumitele, mis käsitlesid ülevõtmise riiklikest meetmetest mitteteatamist, Euroopa Kohtu otsuste täitmatajätmist (EÜ asutamislepingu artikkel 228) ning liikmesriikide struktuuriprobleemidega seoses esitatud kaebusi. Komisjon algatas 186 rikkumismenetlust seoses *mittevastavusega* ja neli menetlust seoses *Euroopa Kohtu otsuste täitmatajätmisega*.

Kaebuste hulga alusel võib öelda, et 25-liikmelises ELis on kaupade siseturuga seotud eeskirjade rakendamine paranenud. Osaliselt proaktiivse tegevuse tulemusel (kontaktid liikmesriikidega, pakettkohtumised, SOLVITi võrk, komiteed, jne) lõpetati 2006. aastal kokku 339 menetlust. Ainult kaheksal juhul pidi komisjon andma liikmesriigi Euroopa Kohtusse. Direktiivide rakendamisega seotud kaebuste arv võrreldes 2005. aastaga siiski kasvas.

Keskkonnavaldkonnas oli ELi keskkonnaõiguse nõuetekohane rakendamine 2006. aastal endiselt üks komisjoni prioriteete. 2006. aastal moodustasid komisjonis menetluses olevad keskkonnaküsimustega seotud ühenduse õiguse rikkumist käsitlevad juhtumid ligikaudu viiendiku menetluses olevatest juhtumitest ning just selles valdkonnas on endiselt kõige rohkem lõpetamata menetlusi. Positiivne on asjaolu, et pärast kümne uue liikmesriigi liitumist 2004. aastal ei kasvanud menetluses olevate juhtumite arv ebaproportsionaalselt.

Kaebuste ja rikkumiste käsitlemisel eelistati teataval määral keskenduda keskkonnadirektiivide mittenõuetekohasele ülevõtmisele, ühenduse keskkonnaalastest õigusaktidest tulenevate peamiste teiseste kohustuste rikkumistele, mittenõuetekohase rakendamisega seotud süstemaatilistele probleemidele ja suurte infrastruktuuriprojektidega seotud juhtumitele. Mittenõuetekohase ülevõtmisega seotud juhtumid moodustavad nüüd märkimisväärse osa menetluses olevatest juhtumitest (17,81 %) ja rikkumistest (22,61 %). Kõige rohkem juhtumeid oli menetluses looduse valdkonnas (250), sellele järgnesid jäätmesektor (119), vesi (103), mõju hindamine (98) ja õhk (89), ülejäänud valdkondadega oli seotud 26 juhtumit.

Kalandusvaldkonnas vastab mere elusressursside jätkusuutlik haldamine pikaajalistele sotsiaalsetele ja majanduslikele huvidele.

Kalavarude säilitamise eeskirjade kohaldamisel pöörati erilist tähelepanu riiklike kontrollisüsteemide toimimisega seotud standardite täitmisele, varude säilitamisele suunatud tehniliste meetmete kohaldamise kontrollile, väljapüügi- ja püügikavade andmete edastamisele, kalalaevastiku püügivõimsusele ja triivvõrkude kasutamisele.

Komisjon jätkas tööd Ühenduse Kalanduskontrolli Agentuuri moodustamiseks.

Infoühiskonna valdkonnas on elektronsidealaste õigusaktide täitmise tagamisel ülevõtmisega seotud küsimuste asemel keskendutud täieliku vastavuse ja tõhusa kohaldamise tagamisele kõigis 25 liikmesriigis, eelkõige 2005. aasta rakendamisaruande lisas esile toodud peamistele probleemidele. Seega keskenduti uutes menetlustes järgmistele teemadele:

päästeteenistuste juurdepääsu puudumine helistaja asukohateabele tava-või mobiiltelefonidelt numbrile 112 võetud kõnede puhul, suutmatus koostada õigeaegselt turuülevaateid ja riiklikud ülekandmissätted (*must-carry provisions*). Muud küsimused, millega tegeldi, olid seotud riiklike reguleerivate asutuste sõltumatuse ja volitustega, riiklike reguleerivate asutuste otsuste kohta kaebuste esitamise õigusega, läbipääsueesõigusega, eraldatud juurdepääsu standardpakkumise puudumisega, kuluarvestusega, numbriliikuvusega ja universaalteenuste rahastamisega. Et suurendada läbipaistvust kõigi sidusrühmade silmis, avaldas komisjon algatatud menetluste igas etapis pressiteateid.

Meediapoliitika seisukohast on tähtsaim areng seotud *piirideta televisiooni direktiivi* läbivaatamisega – direktiivi muutmisettepanekut arutatakse nõukogus ja parlamendis. *Direktiivil 2003/98* (*avaliku sektori valduses oleva teabe taaskasutamise kohta)l* on kolm peamist eesmärki: kogu ühendust hõlmavate teenuste arengut soodustavate tingimuste loomine avaliku sektori valduses oleva teabe baasil, avaliku sektori valduses oleva teabe tõhusa piiriülese taaskasutuse edendamine lisaväärtusega teenuste väljatöötamiseks ja konkurentsimoonutuste piiramine ühenduse turul. Komisjon on tähelepanelikult jälginud ülevõtmisprotsessi ja andnud tehnilist abi taaskasutamise hõlbustamiseks ning heade tavade vahetuseks liikmesriikides.

Võeti vastu aruanne *digitaalallkirju käsitleva direktiivi* kohaldamise kohta, mille suhtes rikkumismenetlusi ei algatatud.

Õigusteenused: Sellafieldi tuumkütuse ümbertöötamise rajatise asjas põhistas Euroopa Kohus
oma otsust osaliselt EÜ asutamislepingu artikliga 292; nimetatud artiklile viidati ja seda kohaldati esmakordselt. Kohus sõnas, et on ühenduse õiguse tõlgendamise ja kohaldamise küsimuses ainupädev ning et Iirimaa ei täitnud oma kohustusi, kui pöördus iseenda ja Ühendkuningriigi vahelise peamiselt ühenduse õigusega seotud küsimusi käsitleva vaidluse asjas mereõiguse konventsiooni alusel loodud vahekohtu poole.

Õiguse, vabaduse ja turvalisuse valdkonnas saabusid 2006. aastal liikmesriikide õigusaktidesse ülevõtmise tähtajad kahe olulise kolmandate riikide kodanikele varjupaiga ja sisserände valdkonnas märkimisväärseid õigusi andva direktiivi puhul (direktiivid 2003/109 ja 2004/83). Samuti tuli 2006. aastal rakendama hakata olulise tähtsusega direktiivi 2004/38, millega konsolideeritakse ja ajakohastatakse ELi kodanike ja nende pereliikmete vaba liikumise õigusi. Komisjon võttis vastu aruande ELi kodakondsusega õppijate, majanduslikult mitteaktiivsete isikute ja pensionäride elamisõigust käsitlevate direktiivide 93/96, 90/364 ja 90/365 kohaldamise kohta.

Veel üks oluline küsimus, mis tuleneb Haagi programmist, oli esimese täiustatud tulemustabeli kohaldamine. Lisaks vastuvõtmisprotsessi järelevalvele vaadeldakse asjaomases teatises esmakordselt õiguse, vabaduse ja turvalisuse poliitika rakendamist riiklikul tasandil.

Siseturu valdkonnas tõhustas komisjon 2006. aastal oma tegevust ühenduse õiguse kohaldamisel. Nimetatud tegevuse eesmärk oli arendada meie õigusaktide täitmise tagamise poliitikat ja teha sellest peadirektoraadi üldiste poliitiliste eesmärkide edendamise vahend. Tegevus keskendus järgmistele valdkondadele:

2002. aasta teatise kohaldamise järelmeetmed – jätkati teatises sätestatud põhimõtete aktiivse kohaldamise poliitikat. Korraldati mitme valdkonnaga seotud pakettkohtumisi ja ülevõtmise teemalisi nõupidamisi. Kõnealused algatused tagasid ennetava dialoogi liikmesriikidega ning aitasid riiklikke ülevõtmismeetmeid paremini ette valmistada. Samuti edendas siseturu peadirektoraat aktiivsemalt SOLVITi kui täiendavat probleemide lahendamise mehhanismi.

Häid ülevõtmistavasid käsitleva 12. juuli 2004. aasta soovituse järelmeetmed – liikmesriikidega vahetati jätkuvalt nimetatud soovituse rakendamise alast teavet. Uurimus kinnitas, et mitmeid komisjoni soovitusi on arvesse võetud ning konkreetsete riiklike algatuste kaudu juba ka ellu viidud. 2006. aasta juuli siseturu tulemustabelis[4] analüüsiti tulemusi ja jõuti järeldusele, et soovitusel on enamikus liikmesriikides ülevõtmise puudujäägi vähendamisel äärmiselt oluline roll.

Rikkumismenetluste järjekorda seadmine prioriteetide alusel – alustati arutelu selle üle, kuidas suurendada rikkumismenetluste tõhusust ja tulemuslikkust majanduslike ja õiguslike kriteeriumide alusel. Menetlused peavad muutuma tõhusamaks (sealhulgas hierarhia, tegevuste kiirendamise ja iga probleemi puhul sobivaima lähenemise valiku kaudu), et pakkuda kodanikele ja äriringkondadele konkreetsemaid tulemusi. Mõttevahetuse tulemusel arendati välja ja asuti rakendama senisest paremat kaebuste ja rikkumiste käsitlemise strateegiat. Uus lähenemine tõi kaasa võrdlussüsteemi, mis aitab oluliste juhtumite puhul kiiremini lahendusi otsida. Samuti võetakse tänu sellele paremini arvesse tuvastatud probleemide mõju siseturupoliitika peamistele eesmärkidele. Eelisjärjekorras käsitletakse ka selliseid probleeme, mis ohustavad põhivabadusi või teiseste õigusaktide toimimist.

Asutamisvabadus ja teenuste vaba liikumine: nagu varasematel aastatel, nii olid ka nüüd peamisteks tegevusvaldkondadeks töötajate lähetamine, patsientide liikuvus ja meditsiiniliste kulude hüvitamine, apteekide asutamine, hasartmängud, sõidukikontrolli asutuste autoriseerimine, kaupluste asutamine, sertifitseerimisteenused ja eraturvateenused.

Regionaalpoliitika: Euroopa Regionaalarengu Fondi toetus programmidele või üksikutele Ühtekuuluvusfondi projektidele tugineb partnerluse põhimõttele, st komisjoni tihedale koostööle riiklike (ja piirkondlike) ametiasutustega, kusjuures viimased vastutavad õiguslikult fondide rahastatavate projektide nõuetele vastavuse eest, eelkõige tagades vastavuse ühenduse keskkonna- või siseturupoliitikaga (riigihangete direktiiv) ning usaldusväärse finantsjuhtimise põhimõtetega.

Tervishoiu ja tarbijakaitse valdkonnas oli jätkuvalt prioriteediks ühenduse tervishoiu- ja tarbijakaitsealaste õigusaktide õigeaegne ja täpne rakendamine.

Veterinaar- ja Toiduameti kontrollkäigud on aluseks liikmesriikidega tehtavale tihedale koostööle, mille eesmärgiks on toiduohutuse, loomade tervishoiu, loomade heaolu ja taimekaitse kõrge tase. Komisjon ei kõhelnud võtmast meetmeid liikmesriikide suhtes, kes ei asunud õigeaegselt rakendama puuduste likvideerimise tegevuskavasid, kes võtsid ebapiisavaid meetmeid või kus tuvastati tõsine oht inimeste või loomade tervisele.

Samuti võttis komisjon kiirelt meetmeid tubakatoodete turustamist käsitlevate õigusaktide valdkonnas.

Tarbijakaitsepoliitika valdkonnas hakkas komisjon põhjalikult uurima mitme direktiivi ülevõtmist, et tagada niisuguste ühenduse õigusaktide ühtne kohaldamine, mis kaitsevad piisavalt tarbijate huve, tervist ja turvalisust ühisturul.

Komisjoni algatatud menetluste arv vähenes 2006. aastal oluliselt.

Maksunduse ja tollipoliitika valdkonnas valitses 2006. aastal järgmine olukord. Vaatamata headele näitajatele direktiivide ülevõtmisest teavitamisel ja sellele, et ühenduse õigusaktide kohaldamise kontrolli valdkonnas rakendatakse varasemast proaktiivsemat poliitikat, esineb maksunduse valdkonnas riiklikes õigusaktides endiselt märkimisväärsel hulgal potentsiaalseid rikkumisi.

---

[4] Vt http://europa.eu.int/comm/internal_market/score/index_en.htm.

Euroopa Kohtu kohtupraktika *otsemaksustamise* valdkonnas on jätkuvalt arenenud, see aga tingib kasvava vajaduse komisjoni kontrolli järele. Keskenduti piiriülestele dividendimaksetele, eelkõige riigist väljapoole makstavatelt dividendidelt kinnipeetavatele maksudele juhul, kui residentidele makstavaid dividende ei maksustata (diskrimineerimine ja investeeringute takistamine).

Kaudse maksustamise valdkonnas koostati proaktiivse rikkumispoliitika tulemusel autode maksustamise raamistikus tegevuskava rikkumiste tuvastamiseks ja vajadusel rikkumismenetluste algatamiseks liikmesriikide suhtes. Lisaks algatati mõned rikkumismenetlused seoses vähendatud käibemaksumäära kohaldamise ja postiteenuste maksustamisega, samuti võeti meetmeid liikmesriikide suhtes, kes rakendavad sigarettide müügil minimaalseid jaehindu.

Energeetika- ja transpordivaldkonnas langes teatamata jätmisega seotud juhtude osakaal võrreldes muud tüüpi rikkumistega (mittevastavus, väär kohaldamine) 35%-le. Kõnealust suundumust võib seletada direktiivide ülevõtmise riiklike meetmete kontrollimise valdkonnas tehtud pingutustega, mille tulemusel saadeti mittevastavusega seotud juhtudel välja suurel hulgal ametlikke teateid (91) ja põhjendatud arvamusi (53).

Energeetikavaldkonnas uuriti kahe 2003. aastal vastu võetud direktiivi kohaldamist. Kõnealused direktiivid käsitlevad elektri ja gaasi siseturgu ning on ELi elektri ja gaasi turgude avamise seisukohast fundamentaalse tähtsusega.

Samuti intensiivistas komisjon Euratomi asutamislepinguga seotud rikkumiste järelevalvet, võttes meetmeid mitte üksnes kiirguskaitse, vaid ka teiste tuumaenergiaalaste kaitsemeetmetega seotud kohustuste, välissuhete ja Euratomi Tarneagentuuri ülesannete suhtes.

Transpordivaldkonnas uuris komisjon sõidutariife käsitleva direktiivi korrektset kohaldamist ja teise raudteepaketi ülevõtmist. Lennundusvaldkonnas otsustas komisjon anda Euroopa Kohtusse ühe liikmesriigi, kes ei täitnud ühtse Euroopa taeva kontekstis riikliku järelevalveasutuse loomist käsitlevaid ELi õigusakte. Meresõiduohutuse valdkonnas jätkas komisjon menetlusi liikmesriikide vastu, kes ei järgi ühenduse õigusakte, mis käsitlevad sadamate riiklikku järelevalvet ning laevade ekspluateerimise käigus tekkivate jäätmete ja konteinerijääkide kogumiseks ettenähtud sadamarajatiste paremat juurdepääsetavust ja kasutamist.

Liikmesriigid, kes ei olnud üle võtnud maanteetranspordi valdkonnas tööaega ja lennundusvaldkonnas ohutusega seotud juhtumitest teatamist käsitlevaid direktiive, anti Euroopa Kohtusse.

Personali ja halduse valdkonnas lõpetati mõlemad liikmesriikide vastu algatatud menetlused. Need olid seotud personalieeskirjade kohaldamisega ning konkreetsemalt personali võimalusega kanda omandatud pensioniõigused üle ühenduse pensioniskeemi.

Eelarve valdkonnas tegeles komisjon kõikide juhtumitega, kus EÜ õigusaktide rikkumise tulemuseks olid omavahendite ja muude laekumiste ebaõiged või hilinenud maksed, võttes meetmeid juhul, kui probleemi ei suudetud lahendada eelneva kirjavahetuse teel või omavahendite nõuandekomitee arutelu käigus.

Ühenduse statistika valdkonnas võib ühenduse õigusaktide kohaldamist 2006. aastal pidada rahuldavaks ning uusi rikkumismenetlusi ei algatatud.

Laienemise valdkonnas anti Euroopa Kohtusse Türgi assotsiatsioonilepingu väära kohaldamisega seotud juhtum, mille puhul diskrimineeriti Türgi töötajaid, kes soovisid pikendada elamisluba.